

Misjonär Faneva

Marissa Widdison

Kiriku ajakirjad
(Põhineb tõestisündinud lool)

Faneva vaatas aknast oma majaesisele elava liiklusega tänavale. Ta nägi rahvast köögivilja, riisi, kana ja muu müügiks mõeldud kauba kärusid vedamas. Ta kuulis auto-de tuututamist ja koerte haukumist. Siis aga kuulis ta veel ühte heli.

„Ema, keegi koputab!” hüüdis Faneva. Ema avas ukse. Ukselävel seisid kaks ülikonnas ja lipsuga noormeest. Faneva polnud näinud veel kunagi kedagi oma

naabruskonnas Madagaskaril sellistes riietes.

„Me oleme Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku misjonärid,” ütles üks neist. „Õpetame inimestele Jeesusest. Kas me saame teiega sõnumit jagada?”

Faneva oli elevelil, kui ema nad sisse kutsus. Kogu pere tuli kokku, et kuulda Jeesusest Kristusest ja sellest, kuidas Ta Kirik on taas maa peal.

Pärast seda päeva külastasid misjonärid Faneva perekonda mitu korda. Nad tõid raamatu pealkirjaga „Mormoni Raamatu lood”. Fanevale meeldis seda oma perega lugeda!

Ühel päeval saab ka minust misjonär ja ma jagan Mormoni Raamatut teistega, mõtles Faneva endamisi.

Kord, kui misjonärid tulid, õpetasid nad Faneva peret palvetama. Faneva sai teada, et ta saab rääkida Taevase Isaga ükskõik millal ja ükskõik kus.

Ühel päeval saab ka minust misjonär ja ma õpetan inimesi palvetama, mõtles Faneva.

Ühel päeval esitasid misjonärid tähtsa küsimuse.

„Kas te järgite Jeesuse Kristuse eeskujuga ja saate ristitud?” küsis üks neist.

Faneva süda oli rõõmus. „Jah!” ütles ta.

„Jah!” ütlesid ta vend ja ema.

Isa ütles, et pole veel ristimiseks valmis. Kuid ta oli nõus, et ülejäänud pere ristitakse. Ja nii nad ristiti! Faneva ristas üks misjonär, kes oli õpetanud talle Jeesusest.

Ühel päeval saab ka minust misjonär ja ma aitan inimestel saada ristitud, mõtles Faneva.

Kiriku liikmeks olemise juures oli üks parimaid osi Algühingus käimine. Fanevale

meeldisid sealsed tegevused ja talle meeldis kohata uusi sõpru. Kuid kõige enam meeldis talle laulda Algühingu laule. Ühel pühapäeval laulsid nad Algühingus laule evangeeliumi jagamise kohta.

„Ma tahaks juba olla misjonär,” laulis Faneva. „Et ei ootama ma enam peaks.”

Ma saan hakata juba nüüd misjonitööd tegema, mõistis Faneva. Ma ei pea selleks ootama!

Sellest ajast peale otsis Faneva võimalusi, kuidas ta saaks evangeeliumi jagada. Ta püüdis olla hea eeskuju. Ta kutsus inimesi kirikusse. Ta aitas oma naabreid. Mõne aasta pärast oli ta piisavalt vana, et aidata misjonäridel oma linna inimesi õpetada. Mõni aasta hiljem teenis ta ka ise misjonil – kohtus uute inimestega ja jagas evangeeliumi, nii nagu misjonärid olid seda temaga jaganud. ●

„Veedan pigem aega misjonäridega, kui teen midagi muud,” ütleb Faneva. Ta kutsuti teenima misjonärina oma koduriigis Madagaskaril.